

### 'No a les expropiacions'

Els veïns del centre històric de València s'han manifestat en contra del pla urbanístic que afecta el barri del Carme i que preveu desallotjar més de 50 pisos per construir equipaments i vivendes i recuperar la muralla àrab. L'Associació d'Afectats per aquest pla va organitzar la setmana passada un referèndum popular que va rebutjar per unanimitat els objectius de la Generalitat i de l'Ajuntament. Els veïns afectats reivindiquen la rehabilitació del barri i la recuperació de la muralla sense necessitat de desallotjar les més de 180 persones que hauran de deixar les seues cases. De moment, el pla ha rebut més de 400 al·legacions que encara no han obtingut cap resposta.

### Compromís lingüístic

La Mesa per l'Ensenyament en Valencià, que aplega col·lectius cívic, culturals, sindicats i la confederació d'APA Gonzalo Anaya, ha demanat un "major compromís amb la promoció i l'ús del valencià" al partit que governa la Generalitat a partir del proper 25 de maig. Enfront de la utilització de la llengua "com a mercaderia electoral", la Mesa reclama l'impuls del valencià "com a llengua d'aprenentatge i crítica el "desmantellament de la xarxa d'escoles públiques defensores del valencià".

### L'Institut Ramon Llull fa 40 traduccions més

L'Institut Ramon Llull, dependent dels governs català i balear, ha aprovat nous ajuts que permetran divulgar obres clàssiques i contemporànies d'autors catalans, valencians i balears, entre els quals hi ha Joanot Martorell, Baltasar Porcel, Josep Maria de Sagarra, Mercè Rodoreda i Sergi Belbel. L'espanyol i el francès són els idiomes que comptaran amb més traduccions catalanes, però també se'n faran a l'anglès, l'italià, l'alemany, el portuguès, el romanès, l'hindi, el serbi o l'eslovac.

## L'Any Verdaguer es prolonga a Perpinyà amb la presentació d'un llibre

La regidoria de Cultura Catalana de l'Ajuntament de Perpinyà ha decidit prorrogar la celebració de l'Any Verdaguer amb la presentació del llibre *Mossèn Cinto i el Pi de les Tres Branques*, que acaba de publicar l'editorial tarragonina El Mèdol. L'acte, que va tenir lloc al palau Pams, el va presidir el regidor d'Afers Catalans de l'Ajuntament, Jaume Roure, que va elogiar tant el llibre com el seu autor, l'advocat Ramon Felipó. En la presentació

del seu llibre, Ramon Felipó va voler deixar clar que Verdaguer és del nord i del sud de les Alberes: "Mossèn Cinto és un gran català i coneixia com pocs totes les terres de tot el país i evidentment Perpinyà, el Rosselló i la resta de la Catalunya del Nord." La prova n'és que "quan Verdaguer va anar a visitar el Pi de les Tres Branques, després, al cap de dos dies, ja era a Banyuls; per tant, això vol dir que Verdaguer saltava i saltava les Alberes i per ell no existia la frontera. Allà on es parlava català era la seva terra i aquesta és la gran força de Verdaguer", que, segons va afegir Felipó, "és el pare i el renovador del català modern i per ell tant li eren les expressions rosselloneses, del Vallespir o de la Cerdanya, com les d'Osona o del Berguedà". Dit això, l'autor va explicar que "sense Verdaguer, no hi hagués hagut mai un arbre mític, un símbol religiós i patriòtic com avui és el Pi. Sense mossèn Cinto el Pi no seria més que un dels arbres monumentals de Catalunya. O de tota la Mediterrània". L'escriptor va recordar que des de feia molts anys el Pi tenia concedides indulgències: "El bisbe solsoní Mezquia, a l'any 1746, va atorgar 40 dies de perdó a qui resava tres credos amb un déu al seu davant", i que ja havia estat motiu de publicacions: "Briz fa una obra de teatre titulada *Lo Pi de les Tres Branques*, publicada l'any



A *Lo Pi de les Tres Branques* mossèn Verdaguer escrigué: "Preguem que sia aqueix Pi l'arbre sagrat de la pàtria."

1876 amb la primera foto coneguda fins ara del Pi, editada pel seu autor Jaume Monras, el mateix any.

L'any 1886 Muns publica dos articles sobre el Pi, amb fotos de gravats a *La Hormiga de Oro* i a *Il·lustració Catalana*. Però l'any següent, el 2 de setembre de 1887, Verdaguer va estar a Berga, al santuari de Queralt, i va visitar el Pi i d'aquí va sorgir el poema." Aquest poema el va publicar el 1888, tot just l'any de la primera Exposició Universal de Barcelona, a la revista *Il·lustració Catalana*, i al mateix any al llibre *Pàtria*. Ramon Felipó considera que "aquí sorgeix el mite, amb la consagració del Pi com a l'arbre sagrat de la pàtria".

Verdaguer va tornar a Berga el 24 de juny de 1901 per presidir el certamen literari d'aquesta ciutat un any abans de morir. "Aquí reconeix el mateix Verdaguer al Pi com a mite patriòtic. I el compara amb l'arbre de Gernika dels bascos", va explicar Ramon Felipó, per qui el Pi és "dels de Berga en primer lloc. És el Pi dels catòlics i és Pi de tots els Països Catalans, conceptes diversos però mai excloents que podrien ser assumits per tots el qui volem una Catalunya lliure, solidària, justa i la unitat de tots els Països Catalans".

Pere Codonyan